(గత సంచిక తరువాయి)

"**అయినా నీ ఫ్రెండ్ దగ్గరకు** వెళ్ళావు. కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, నన్ను మర్చిపోతావేమో ఈ నాలుగురోజులు అనుకున్నా. పర్లేదే అంత మిస్ అయ్యావా నన్ను" నవ్వుతూ మళ్ళీ తనే అడిగాడు "హౌ ఈజ్ ఆనంద్? ఎనీ ప్రాబ్లమ్?"

"ఏంటో చాలా నాస్టాలజిక్‌గా ఉంది. అన్నీ పాత జ్ఞాపకాలు పైగా కొన్ని విషయాల్లో నా ఇన్‌సెక్యూరిటీలు, అన్నీ కలిపి ఒకేసారి.." ఇక మాట్లాడలేనట్లుగా ఆపేసింది.

డేవిడ్ మౌనంగా వింటూ ఉండిపోయాడు. అతనికి తెలుసు ప్రియ మనస్సులోని విషయాలు తొందరగా చెప్పదు. కానీ చెపుతుంటే మొత్తం విని, చివరికి మాట్లాడటమే ఉత్తమం అని.

"అనితను ఎలాగైనా వెతకాలి డేవ్. మళ్ళీ తనను చూడాలి. ఎలా ఉందో? తన సంఘర్షణ సమయంలో నేను తనకు సరైన సపోర్టు ఇవ్వలేదు. ఇంతమంది పరిచయం లేని ఆడవాళ్ళకు సహాయం చేస్తాను, కౌన్సిలింగ్ ఇస్తాను, కానీ నా ఆప్తురాలికి ఏమీ చెయ్యలేదు. నా దృక్పదంతో ఆలోచించాను కానీ తన పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోలేదు. ఎంతో వెతికా, ఫేస్‌బుక్కులో లేదు, కనీసం లింక్‌డిన్‌లో కూడా లేదు" దిగులుగా అయిపోయింది ప్రియ.

"ఏదో ఒకటి తప్పకుండా ఆలోచిద్దాం. ఈ నాలుగు రోజులు హాయిగా ఆనంద్ వాళ్ళ ఫ్యామిలీతో రిలాక్స్ అయ్యిరా"

"థాంక్యూ డేవ్. న్యూ యియర్‌కు నీ దగ్గరలేకుండా ఇలా వచ్చేశాను. ఏం ప్లాను చేస్తున్నావు న్యూ యియర్ పార్టీ?"

"నా ఫ్రెండ్ ఇచ్చే క్రూజ్ పార్టీకి వెళతాను. నా గురించి వర్రీ అవ్వకు. చాలామంది అందమైన అమ్మాయిలు ఉంటారంట ఆ పార్టీలో" చిలిపిగా నవ్వాడు.

"యా! నన్ను మేనేజి చెయ్యటం నేర్చుకో ముందు, తరవాత మిగతా అమ్మాయిలవైపు చూద్దువుకాని..." నవ్వేసింది ప్రియ.

కాసేపు సరదాగా మాట్లాడి ప్రియను నవ్వించాడు డేవిడ్

లేటుగా పడుకోవటం వలనో లేక ఆఫీసుకు వెళ్ళాల్సిన అవసరం లేకో, మెలుకువ వచ్చేసరికి దాదాపు తొమ్మిది కావొస్తుంది.

ఉలిక్కిపడి లేచి, స్నానం చేసి, జీన్స్ స్వెటర్ వేసుకుని కిందకు వెళ్ళింది.

ఆనంద్, రాధిక సోఫాలో పక్కపక్కనే కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నారు. ఆనంద్ ఒక చెయ్యి రాధిక భుజం చుట్టూ ఉంది. రాధిక ఏదో నెమ్మదిగా చెపుతుంది. ఇద్దరూ ప్రియను గమనించుకోలేదు. భలే ఉన్నారు అనుకుంటూ ఫోన్ నుండి ఫోటో తీసింది ప్రియ.

ఆ శబ్దానికి తల ఎత్తి చూశారు ఇద్దరూ.

"సారీ రొమాంటిక్ మూమెంట్‌ను డిస్టర్బ్ చేశా. కానీ భలే క్యూట్‌గా ఉన్నారు ఇద్దరూ."

"ఏమీ డిస్టర్బ్ చెయ్యలేదు కానీ.. రా. బాగా నిద్రపట్టిందా?"

"కాఫీ తెస్తాను" అంటూ రాధిక లేవబోతుంటే ఆపింది ప్రియ.

"ఏమీ హడావుడి లేదు. నువ్వు ప్రశాంతంగా తాగు. ఇంత నింపాదిగా కూర్చుని కాఫీ తాగి ఎన్నాళ్ళయ్యింది నీకు?"

"అమ్మా..." పై గదిలో నుండి శ్రావ్య గొంతు వినబడింది.

"ఇంకేంటి ప్రశాంతత - అయిపోయింది" నవ్వుతూ లేచి వెళ్ళింది రాధిక.

పిల్లలను లేపి రెడీ చేసి తీసుకొచ్చింది రాధిక. వాళ్ళకు పాలు కలిపి ఇచ్చింది.

అప్పటికే ఆనంద్ ప్రియకు కాఫీ కలిపి ఇచ్చి, టివిలో న్యూస్ చూస్తున్నారు. రోజంతా సరదాగా గడిచింది పిల్లలతో ఆటలు, కబుర్లు..

సాయంత్రం పకోడీలు తింటూ, టీ తాగుతుండగా చెప్పాడు ఆనంద్..

"ఒకటి చెపుతా ప్రియా నీకు. ఆవేశపడకుండా ప్రశాంతంగా విను. నిన్న డేవిడ్ విషయం క్లాసు పీకాడు. ఇవాళ స్టీవ్ గురించా అని తిట్టకు. నీకు తెలుసు కదా. నేను స్టీవ్ క్లోజ్ ఫ్రెండ్స్, అలాగే నువ్వూ నేను కూడా. అందుకే నిస్సందేహంగా చెపుతున్నాను. స్టీవ్ విషయంలో నువువ్ కఠినంగా వన్ సైడెడ్ గా ఆలోచిస్తున్నావు. నేను ఎన్నిసార్లు నీకు చెప్పటానికి ప్రయత్నించినా నువ్వు వినలేదు. కానీ ఇక నేను చూస్తూ ఊరుకోలేను. మనకు మనఃస్పర్ధలు వచ్చినప్పుడు చిన్నవాళ్ళం. అందరం కుడి ఎడంగా నలభై ఏళ్ళ వయస్సులో ఉన్నాం. కనీసం ఇప్పుడన్నా మెచ్యూర్డ్‌గా ఆలోచించలేవా? అందరం కెరియర్‌లో ఎంతో సక్సెస్ అయ్యాం, ఎంతో సాధించాం కానీ ఏమి లాభం? ఈగోలను పక్కకు పెట్టి ఒకరినొకరు అర్ధం చేసుకోకపోతే స్నేహానికే అర్ధం లేదు. నిజమే స్టీవ్ మనం అందరం అనుకున్నట్లుగా చెయ్యలేదు. కానీ తన పరిస్థితుల వలన ఒక రకమైన నిస్సహాయతలో అతను నిర్ణయం తీసుకున్నాడు."

గట్టిగా ఊపిరి తీసుకుని, కొంచెం ఆవేశం తగ్గించుకుని ప్రియవైపు చూశాడు. చేతిలోని టీ కప్పు వైపు దీక్షగా చూస్తుంది ప్రియ. మొహంలో ఏ భావం కనపడలేదు.

"రేపు స్టీవ్‌ని రమ్మన్నాను ప్రియ. Its high time we all meet"

"స్టీవ్ ఇక్కడే ఉంటాడా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"లేదు కాలిఫోర్నియా ఫ్రీమాంట్‌లో ఉంటాడు. ప్రొద్దున ఫోన్ చేశాను. రేపు ప్రొద్దున వస్తున్నాడు. ఒక రెండు రోజులు ఉంటాడు"

ప్రియ మాట్లాడకపోవటం చూసి మళ్ళీ తనే అన్నాడు.

"ప్రియా ఎక్కడెక్కడినుండో వచ్చాం. అందరం కాలేజీలో ఎంతో క్లోజ్ అయ్యాం. కొన్ని స్నేహాలు విడిపోయాక తేలిపోతాయి. మనకు అంతకు ముందూ ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారు, తరవాత కూడా కొత్త ఫ్రెండ్స్ అయ్యారు. కానీ మనందరి బంధం చాలా బలంగా అనిపిస్తుంది. మాట్లాడుకున్నా మాట్లాడుకోకపోయినా. ఒప్పుకుటావా?"

"ఎందుకింత క్లాసు పీకుతున్నావు?" టీ కప్పు టేబులు మీద పెడుతూ నవ్వింది ప్రియ.

"హమ్మయ్య నన్ను కొట్టకుండా, అరవకుండా నవ్వినందుకు థాంక్స్"

"మరీ అంత రాక్షసిని కాదులే. ఇన్నాళ్ళ తరవాత స్టీవ్‌ని కలవబోతున్నాను ఏదోలా ఉంది" సాలోచనగా అన్నది ప్రియ.

ఆనంద్ ఏదో అనబోతుండగా పిల్లలతో రాధిక వచ్చింది.

"పిల్లలు బైటకు వెళదాం అని గోల చేస్తున్నారు. ఎక్కడికైనా వెళదామా?"

"ఎక్కడికి వెళదాం కన్నలూ" చిన్న కూతురిని ఒళ్ళోకి లాక్కుంటూ ముద్దుగా అడిగాడు ఆనంద్.

"డిస్నీ మూవీ.."

"అబ్బా నీ ప్రిన్సెస్ మూవీస్ నేను చూడలేనురా.." బుగ్గమీద ముద్దుపెడుతూ చెప్పాడు.

"ప్రిన్సెస్ కాదు నాన్న యానిమల్స్ ఉంటాయి" అక్క చెప్పిన మాటలు గుర్తుపెట్టుకుని చిలకలాగా చెప్పింది శ్రావ్య.

"సరే నేను తీసుకువెళతా మిమ్మల్ని. అమ్మకు కాస్త బ్రేక్ ఇద్దాం. ప్రియా. నువ్వు రాధిక వేరే మూవీకి వెళ్ళండి. వెబ్‌లో చూస్తా ఏమి మూవీస్ ఉన్నామో.

"లేదు మీరందరూ వెళ్ళండి. నేను ఆఫీస్ పని చేసుకుంటా కాసేపు" తప్పించుకోబోయింది ప్రియ.

"రా ప్రియ! పిల్లలతో కార్టూన్లు చూడటమే సరిపోతుంది నాకు. మనం మంచి మూ వీకి వెళదాం" బలవంతం చేసింది రాధిక. బయులు దేరక తప్పలేదు ప్రియకు.

రాధిక కిచెన్‌లో పనిచేసుకుంటుండగా, స్నానం చేసి రెడీ అయిన ప్రియ కిచెన్‌లోకి వచ్చింది.

"ఇంత ప్రొద్దున్నే ఏంటి హడావుడి పడుతున్నావ్"

"హడావుడి ఏమీలేదు. బ్రేక్‌ఫాస్ట్‌కి దోసెలు వేద్దామని, దాంట్లోకి ఆలూ కూర, చట్నీ రెడీ చేస్తున్నా."

"చెప్పు ఏం చెయ్యాలో నేను కూడా సాయం చేస్తాను. ఈ ఉల్లిపాయలు సన్నగా తరగనా?" అంటూ ఉల్లిపాయలు సన్న చీలికలుగా చకచకా తరగటం మొదలెట్టింది.

"అరె! ముందు కాఫీ తాగు ప్రియ" రాధిక వారిస్తున్నా వినలేదు ప్రియ.

ఇద్దరూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర, చట్నీ రెడీ చేసే సరికి, తలుపు తీసిన చప్పుడూ, ఆనంద్ గొంతు వినపడింది.

అనుకోకుండా నిశారుగా అయ్యింది ప్రియ. 'స్టీవ్ వచ్చాడు' అనుకుంది.

కొబ్బరి పచ్చడిలో తాలింపు వేస్తూ, ఓరగా ప్రియ వైపు చూసింది రాధిక. ఆనంద్ ద్వారా అంతా తెలుసు రాధికకు కూడా. ప్రియ మొహంలో ఏ ఎక్స్‌ప్రెషన్ లేదు. చేతులు కట్టుకుని, తీవ్ర ఆలోచనలో ఉన్నట్లుగా మొహం సీరియస్‌గా ఉంది.

చేతులు తుడుచుకుని ముందు గదిలోకి వెళ్ళింది రాధిక.

గుండె వేగంగా ఎందుకు కొట్టుకుంటుంది? ముందు గదిలోని మాటలు అస్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి.

దీర్ఘంగా శ్వాస తీసుకుని వదిలింది ప్రియ. తనను తాను సంభాళించుకుని, ముందు గదిలోకి నడిచింది ప్రియ.

స్టీవ్ - పదిహేను సంవత్సరాల తరవాత -

ప్రియను చూసి చిరునవ్వుతో పలుకరించాడు స్టీవ్.

"హాయ్ ప్రియ. హౌ ఆర్యూ" అదే చిరునవ్వు, అదే ఆప్యాయత.

గొంతు సవరించుకుంది. "ఐ యామ్ ఫైన్. హౌ ఆర్ యు స్టీవ్?"

"రండి అందరం బ్రేక్ఫాస్ట్ చేద్దాం. ఆకలిగా ఉంది" ఇబ్బందిగా ఉన్న వాతావరణాన్ని తేలిక చేయటానికి అన్నాడు ఆనంద్.

రాధిక, ప్రియ వంటింట్లోకి వెళ్ళారు దోశలు వెయ్యటానికి. పిల్లలు కూడా లేవటంతో పిల్లలకు, ఆనంద్, స్టీవ్‌లకు వేడివేడిగా దోశలు వేసి వాళ్ళు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ తినేశాక, రాధిక ప్రియ కూడా తినటానికి కూర్చున్నారు.

పిల్లల్ని ఆడుకోటానికి పంపి, అందరికి కాఫీలు తీసుకొచ్చాడు ఆనంద్.

"ఆనంద్ ద్వారా నీ విషయాలు ఎప్పటికప్పుడు తెలుస్తూనే ఉన్నాయి. చాలా ఆనందంగా ఉంది ప్రియ. ముఖ్యంగా ఉమెన్స్ హెల్ప్ గ్రూప్ - వెరీ ప్రౌడ్ ఆఫ్ యూ"

"కానీ నీ విషయాలు ఏమీ అడగలేదు స్టీవ్" గిల్టీగా మనస్సులో అనుకుంది.

"నీ కబుర్లు చెప్పు స్టీవ్"

"ఏముంది రెగ్యులర్ లైఫ్. బే ఏరియాలో ఒక సాఫ్ట్ వేర్ కంపెనీ పెట్టాను. బాగానే ఉంది. దాదాపు ఏడేళ్ళ క్రితం అమ్మ చనిపోయింది. చెల్లెలు లిండా గుర్తుందా? నువ్వు నమ్ముతావో నమ్మవో, తను ఒక ఫార్మర్‌ని పెళ్ళి చేసుకుని నెబ్రాస్కాలో సెటిల్ అయ్యింది. తను సిటీ లైఫ్‌కు దూరంగా ఉంటుందని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. ఎప్పుడూ పార్టీలు, ఫ్రెండ్స్ అంటూ ఉండేది. ఈ మధ్యే తనకు మూడో కొడుకు పుట్టాడు. ఆడపిల్ల పుట్టేదాక కంటూనే ఉంటుందంట" నవ్వుతూ చెప్పాడు స్టీవ్.

మాట్లాడుతున్న స్టీవ్‌ని గమనిస్తుంది ప్రియ. జుట్టు తెల్లబడింది. చిరునవ్వు చెదరలేదు అప్పటిలాగానే. కానీ కళ్ళు తేడాగా ఉన్నాయి. ఆ నవ్వు కళ్ళుదాకా చేరటం లేదు. ఏ ఫీలింగ్ లేదు ఆ కళ్ళల్లో. నిర్లిప్తంగా ఉన్నాయి. అనితకు ఎంతిష్టమో ఆ కళ్ళు. ఎంత వర్ణించేదో.

మాట్లాడాలని ఉన్నా గొంతు పెగలటం లేదు ప్రియకు. ఏదో ఉద్వేగం మనస్సును నొక్కుతుంది. ఇంకొంచెం సేపు ఇక్కడే కూర్చుంటే తన కళ్ళల్లో చిప్పిల్లే నీళ్ళు వీళ్ళకు కనపడతాయేమో అన్న భయం వేసింది.

"రాధికకు కిచెన్‌లో హెల్ప్ చేస్తాను. మీరు మాట్లాడుకోండి" అంటూ లేచింది.

"నో ప్రియ నువ్వు కూర్చో. మీ ఇద్దరూ మాట్లాడుకోవాల్సింది చాలా ఉంది. నేను రాధి కిచెన్‌లో ఉంటాం. కాఫీ, టీ, డ్రింక్స్ ఇలాంటివి ఏమన్నా కావాలంటే ఒక కేక పెట్టండి" ప్రియను ఆపేశాడు ఆనంద్.

డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర్నుండి లేచి బైట పాటియోలోకి వెళ్ళారు. వాతావరణం కాస్త బాగానే ఉంది. ఆ రోజు పెద్ద చలిలేదు. పాటియో పక్కన చిన్న సన్‌రూం ఉంది, కేన్ కుర్చీలు ఉన్నాయి. అక్కడ కూర్చున్నారు స్టీవ్, ప్రియ. వెచ్చగా హాయిగా ఉంది ఆ రూం.

దాదాపు ఒంటిగంట అవుతుండగా ఆనంద్ సన్‌రూంలోకి వచ్చాడు.

"ఏంటి ఇద్దరికి తిండీ తిప్పలు వద్దా? కనీసం కాఫీ అడగలేదు. సీరియస్‌గా మాట్లాడుకుంటున్నారని నేను డిస్టర్బ్ చెయ్యలేదు."

స్టీవ్, ప్రియ ఇద్దరూ కూడా ఒక ట్రాన్స్‌లో నుండి బైటపడినట్లు చూశారు.

"ఏవో పదిహేనేళ్ళ కబుర్లు, ఒక్క రోజులో అవుతాయా?" దబాయించింది ప్రియ.

"పోనీలే మాటలతో సరిపుచ్చుకుంటే పర్లేదు. ప్రియ ఎక్కడ కొట్టేస్తుందో స్టీవ్‌ను రక్షించాలని లోపల కాచుకు కూర్చుంటే, నా హీరోయిజం చూపే ఛాన్స్ ఇవ్వలేదు" డ్రమెటిక్‌గా అంటూ నవ్వాడు ఆనంద్.

"రండి లంచ్‌కి, ఇప్పటికే లేట్ అయింది" లోపలనుండి రాధిక పిలిచింది.

"హ్యాపి న్యూ యియర్" అందరూ ఒకేసారి గట్టిగా చెప్పారు.

చిన్నది శ్రావ్య కూడా అర్ధరాత్రి దాకా మెలకువుగా ఉంది, ఏంటో సరిగ్గా అర్థంకాకపోయినా, అక్క ఎక్సయిటెడ్‌గా ఉంది కాబట్టి తనకూ ఉత్సాహమే.

సుష్టుగా బిర్యానీ, చికెన్ కూర తిని, పిల్లలతో గేమ్స్ ఆడుతూ, టివిలో న్యూ యియర్ సెలబ్రేషన్స్ చూస్తూ కేక్ కట్ చేసి కొత్త సంవత్సరాన్ని ఆహ్వానించారు.

"కమాన్ బేబీస్, అందరికి గుడ్‌నైట్ చెప్పండి. ఇంక పడుకోవాలి మీరు" అని పిల్లలు గునుస్తున్నా కనీ వాళ్ళను బెడ్‌రూంలోకి తీసుకు వెళ్ళింది రాధిక.

అందరికి షాంపైన్ గ్లాసుల్లో పోసి ఇచ్చాడు ఆనంద్. "చీర్స్ టు అవర్ ఫ్రెండ్‌షిప్."

"ఛీర్స్" అంటూ ప్రియ, స్టీవ్ షాంపైన్ సిప్ చేశారు.

"నిద్ర రావట్లేదు నాకు. మీరు అలసిపోతే వెళ్ళిపడుకోండి. నేనేమీ అనుకోను" అన్నది ప్రియ.

"ఎప్పుడూ ఉండే నిద్రేలే. ఇన్నాళ్ళకు కలుసుకున్నాం. నాకూ నిద్రరావట్లేదు" అన్నాడు స్టీవ్.

"న్యూ యియర్ రెసొల్యూషన్ ఏంటి?" అడిగాడు ఆనంద్.

"అనితను వెతకటం" స్టీవ్, ప్రియ ఇద్దరూ ఒకేసారి అంటూ గట్టిగా నవ్వేశారు.

సోఫాలో రిలాక్స్‌డ్‌గా కూర్చున్నాడు స్టీవ్.

"నేను కొన్నాళ్ళు ఏంటో అర్థంలేని కోపంతో అనితతో మాట్లాడలేదు. దానికి తోడు అభిప్రాయ భేదాలు. ఓ రెండేళ్ళ గ్యాప్ తరవాత ఫోన్ చేస్తే, డిస్‌కనెక్టెడ్ అన్న మెసేజ్ వచ్చింది. తన అక్క నెంబరు కూడా మిస్‌ప్లేస్ అయ్యింది. దానితో ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. తను పనిచేసే ఆఫీసుకు ఫోన్ చేశా. ఏమీ తెలియలేదు" నిట్టూర్చింది ప్రియ.

"విపరీతంగా డబ్బు సంపాదించాను. ఇన్నాళ్ళుగా తను ఎక్కడో ఒకచోట సంతోషంగా ఉండే ఉంటుందన్న నమ్మకంతో వెతకలేదు. కానీ నాకు కూడా ఈ మధ్య ఓ తపన మొదలయ్యింది. I want to make sure she is happy. I always prayed for her happiness. ఈ మధ్య ఒక ప్రైవేట్ డిటెక్టివ్ ఏజెన్సీకి అనితను వెతికే పని అప్పచెప్పాను. మనకైతే వెతకటం కష్టం కానీ వాళ్ళకు ఈజీ అవుతుందని నా నమ్మకం" స్టీవ్ చెప్పాడు.

"అరె! నిజమా ఇంతసేపు చెప్పలేదు ఈ విషయం?" సంభ్రమాశ్చర్యాలతో అడిగాడు ఆనంద్.

"నువ్వు నన్ను నమ్మకపోవచ్చు ప్రియ. I love her, whatever I had done was because of my love for her. అప్పటి పరిస్థితుల్లో నేను తనకు ఏమీ ఇచ్చే కండిషన్లో లేను. నేను అనితను తప్పితే ఇంకెవరిని ప్రేమించలేదు. ప్రేమించలేను" బొంగురు పోయింది స్టీవ్ గొంతు.

"అక్క, చెల్లి బలవంతంతో కొందరిని డేట్ చేశాను. కొన్నాళ్ళు సిన్సియర్‌గా ప్రయత్నించాను కూడా. చాలామంది అమ్మాయిలతో పరిచయం అయ్యేది. వాళ్ళంతా కాజ్యువల్ రిలేషన్ షిప్ అంతే. ఒక అమ్మాయితో కొంచెం క్లోజ్ అయ్యాను.

తెలివిగలది, నా కథ మొత్తం విని కూర్చోపెట్టి మాట్లాడింది. ఎందుకు లైఫ్ వేస్ట్ చేసుకుంటావు, ప్రేమించింది గతం, భవిష్యత్తు ఆలోచించు అని. సరే నన్ను ఇష్టపడుతుందని పెళ్ళి చేసుకున్నాను. ఏదో వెలితి - నాదే తప్పు అనుకుంటా. మనస్సు లేని కాపురం. రోజుకు 14 గంటల పని. వారానికో డిన్నరు, అప్పుడప్పుడు పార్టీలు, సంవత్సరానికో వెకేషన్. ఓ మూడేళ్ళల్లో ఇద్దరికీ అర్థం అయ్యింది ఇక ఈ నాటకానికి తెర వెయ్యాలని. పోయిన సంవత్సరం విడాకులు తీసుకున్నాను" కళ్ళజోడు తీసి తుడుచుకున్నాడు స్టీవ్.

"మరీ సీరియస్‌గా మాట్లాడుకున్నాం కదా. రేపు సాయంత్రం ఎవరి ప్రపంచంలోకి వాళ్ళం వెళ్ళిపోతాం. మంచి కబుర్లు చెప్పుకుందాం" చిరునవ్వుతో చెపుతున్న స్టీవ్ వైపు చూస్తూ బాధపడింది ప్రియ 'ఎందుకు మంచి మనుష్యులకు ఈ పరిక్షలు' అని.

Post your comments

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)